

w sprawie: rozstrzygnięcia protestu wniesionego do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla „Miechocin – Ocice” w Tarnobrzegu

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 Nr 142 poz.1591 z późn. zm.) oraz art. 85 ust.2 ustawy z dnia 27 marca 2003r o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2003r Nr 80 poz.717 z późn. zm.), po rozpatrzeniu protestu wniesionego przez Pana Stanisława Wójcika zam. Tarnobrzeg ul. M. Dąbrowskiej 29/12 do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla „Miechocin – Ocice” w Tarnobrzegu Rada Miasta Tarnobrzeg uchwała, co następuje:

§ 1

Odmówić uwzględnienia protestu Pana Stanisława Wójcika zam. Tarnobrzeg ul. M. Dąbrowskiej 29/12 dotyczącego poszerzenia terenów zabudowy jednorodzinnej na działce Nr ewidencyjny 407.

Uzasadnienie:

Rada Miasta Tarnobrzega podjęła uchwałę Nr XIX/250/2000 z dnia 26 stycznia 2000 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia m.p.z.p. w obrębie dużego kompleksu terenu obejmującego obszar około 345,0 ha. W tym obszarze znajduje się działka numer ewidencyjny 407, przylegając bezpośrednio do drogi powiatowej relacji Tarnobrzeg - Jadachy. Na podstawie Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie, ustalona została 20,0 metrowa nieprzekraczalna linia zabudowy od krawędzi jezdni dla budynków mieszkalnych. Obejmuje ona w całości działkę Nr ewid. 407. Oznacza to zakaz wznoszenia na tym terenie nowej zabudowy mieszkalnej.

Odmowa uwzględnienia protestu znajduje także uzasadnienie prawne, a mianowicie:

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym problematykę ładu przestrzennego w tym ustalenie przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu należy do zadań własnych gminy. Art. 10 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym stanowi, iż w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się przeznaczenie terenów, linie rozgraniczające tereny o różnych funkcjach, tymczasowe sposoby zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenu. Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla zawiera wskazane wyżej elementy.

Prawo własności zostało określone w art. 140 Kodeksu cywilnego. Z przepisu tego wynika, iż właściciel rzeczy może z niej korzystać w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego, zgodnie ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem prawa. Jedną z ustaw określających granice korzystania z prawa własności nieruchomości jest właśnie Ustawa o zagospodarowaniu przestrzennym.

Art. 33 w/w ustawy stwierdza, iż ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania prawa własności nieruchomości. Przepisy tej ustawy kształtują zasady przeznaczenia i zagospodarowania gruntów. Stanowi o tym generalnie art. 2 ustawy, z którego wynika, że ustalenia przeznaczenia i zasad wykorzystania terenu dokonywane jest w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, a w razie braku tego planu w wydawanych przez organ gminy decyzjach o ustaleniu warunków zabudowy i zagospodarowania terenu.

Wskazane powyżej przepisy stanowią podstawę prawną ingerencji organów samorządowych w przysługujące wnoszącemu protest prawo własności działki Nr ewid. 407.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Tadeusz Zych